

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoE/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816213442
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3816213442.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti povinnej: N. T. O., trvale bytom D. XXX/XX, X., o vymoženie 150 eur s príslušenstvom, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. septembra 2020, č.k. 16Er/2660/2016-31, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol. Rozhodoval na základe návrhu povinnej, ktorá žiadala exekúciu zastaviť, nakoľko exekučné konanie považovala za nezákonné z dôvodu, že zmluvu, nesplnením ktorej vznikol vymáhaný dlh v tomto exekučnom konaní, uzavrel Y. O. bez jej vedomia a podvodne, v dobe, keď podnikala ako živnostníčka a bola jedinou majiteľkou firmy a za tohto dôvodu bola jediným subjektom, ktorý mohol uzatvárať akékoľvek zmluvy s právnym predchodcom oprávneného - spoločnosťou MEDIATEL spol. s.r.o. Ako dôkaz predložila súdu CD, na ktorom je zvukový záznam medzi spoločnosťou MEDIATEL spol. s.r.o. a Y. O.. K návrhu povinnej sa vyjadril oprávnený a súdny exekútor tak, že povinná nezaplatila ani časť vymáhanej pohľadávky a trov exekúcie. Súd posúdil návrh povinnej ako nedôvodný. Súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by spôsobili neprípustnosť exekúcie alebo by bránili vymáhateľnosti nároku oprávneného. Povinná v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedla žiadne zákonné dôvody, pre ktoré je možné exekúciu zastaviť v zmysle ustanovení Exekučného poriadku alebo podľa osobitného právneho predpisu. Exekúcia sa vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu. Exekučný titul je v tejto veci je právoplatný a vykonateľný platobný rozkaz a jeho výrok je záväzný pre účastníkov konania. Súd zdôraznil, že v tomto štádiu konania už nijakým spôsobom nemôže zasahovať alebo posudzovať vzťahy medzi účastníkmi konania, ktoré predchádzali právoplatnému rozhodnutiu súdu. Doručenka o prevzatí exekučného titulu, adresovaná na meno povinnej, je podpísaná jej menom s dátumom prevzatia dňa 29.3.2016. Prevzatím platobného rozkazu spôsobom do vlastných rúk a márnym uplynutím lehoty na podanie odporu sa platobný rozkaz sa stal právoplatným a vykonateľným a ako takým aj spôsobilým exekučným titulom, t.j. pri neuhradení žalovanej sumy žalovanou, zakladá exekučný titul právo oprávneného domáhať sa svojho nároku prostredníctvom exekúcie. Keďže súd to nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by bránili výkonu exekúcie, návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol v celom rozsahu ako nedôvodný.

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinná. Uviedla, že trvá na tom, že so spoločnosťou MEDIATEL spol. s.r.o. neuzatvorila žiadnu zmluvu. Doložila v konaní CD, kde je jasne počuť hlas Y. O.. Preto odmieta zaplatiť nič, čo si neobjednala a exekúcia tak je voči nej neopodstatnená. Pokiaľ si súd vypočul CD, tak je evidentné, že exekúcia voči nej by mala byť zastavená.

3. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril oprávnený, pričom žiadal o potvrdenie napadnutého uznesenia ako vecne správneho.

4. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Ustanovenie § 57 ods. 1 Exekučného poriadku (účinného do 31.3.2017) taxatívne vypočítava dôvody, pre ktoré je povinný súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Ustanovenie § 57 ods. 2 Exekučného poriadku ukladá exekučnému súdu exekúciu zastaviť aj v prípade, ak táto povinnosť vyplýva z ustanovení iného zákona.

6. Odvolací súd uvádza, že z podstaty exekučného konania vyplýva, že existencia práva a tomu zodpovedajúcej povinnosti musí byť najprv určená rozhodnutím príslušného štátneho orgánu alebo iným zákonom stanoveným spôsobom. Z toho dôvodu je nutné, aby všetko, čo je potrebné pre určenie práva, bolo vykonané v konaní o veci samej (v tzv. základnom konaní). V konaní o vymoženie takto určeného práva (v exekučnom konaní) je potom možné prihliadnuť už iba na to, čo sa udialo po vydaní exekučného titulu. Okolnosti majúce za následok zánik práva, ktoré nastali pred vydaním exekučného titulu, zákon umožňuje uplatniť len v konaní vo veci samej (v tzv. základnom konaní) a spôsobom na to určeným. Ich relevancia sa dovŕšuje vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stáva podkladom pre exekúciu. Z uvedeného vyplýva, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú stránku exekučného titulu, pretože je viazaný rozhodnutím súdu v základnom konaní, to znamená, že rozhodnutie súdu v základnom konaní nemôže byť exekučným súdom posúdené ako rozporné so zákonom. V exekučnom konaní súd skúma len to, či došlo k zániku práva vyplývajúceho z exekučného titulu po jeho vydaní.

7. Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že povinná sa v podanom odvolaní, rovnako ako pred súdom prvej inštancie, bránila skutočnosťami, ktoré mala uplatniť v základnom konaní, ktorého výsledkom bolo vydanie exekučného titulu, nakoľko spochybňovala, že zmluvu, ktorá slúžila ako podklad na vydanie exekučného titulu, neuzavrela, a preto nemohol ani vzniknúť exekučný titul. Exekučný súd nie je oprávnený skúmať, či vec pri vydávaní exekučného titulu bola správne posúdená. Odvolací súd tiež zistil, že povinná v odvolaní neuviedla žiadne relevantné dôvody, pre ktoré by bolo možné exekúciu zastaviť podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku. V prípade, že povinná nesúhlasila s vydaným exekučným titulom v základnom konaní z dôvodu, že zmluvu neuzatvorila, mohla sa proti tomuto exekučnému titulu brániť podaním odporu v tomto základnom konaní. Povinná sa však v základnom konaní nebránila. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že nie sú splnené žiadne zákonné podmienky na zastavenie exekúcie, preto súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol.

8. Odvolací súd dodáva, že súd v exekučnom konaní je obsahom exekučného titulu viazaný a musí z neho vychádzať, prípadné vady základného konania (aj vtedy, ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo neprípustnú nápravu vykonávaného rozhodnutia.

9. Z týchto uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).